

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010467
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5621010467.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2023 odvolania obžalovaného V. A. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/102/2021 zo dňa 17.4.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/102/2021 zo dňa 17.4.2023.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného V. A., nar. X.X.XXXX v R. V., trvale bytom
B. XXXX/X, R. V.,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

dňa 9.9.2021 v čase o 14.55 hod. otvoril ľavé predné dvere na osobnom motorovom vozidle zn. Renault Megane, ev. č. LM 146 DS, ktoré bolo zaparkované v rade stojacich áut pri pravej krajnici cesty na ulici H. A. v R. V. na strane pri areáli Základnej školy V. Q., ulica H. A. X, pričom pri vystupovaní z vozidla sa nepresvedčil, či môže bezpečne otvoriť dvere vodiča, ktoré smerovali do stredu vozovky a ich otvorením vytvoril náhlu prekážku pre cyklistku Z. W., ktorá viedla bicykel uvedeným smerom a obchádzala rad stojacich áut pred školou vľavo, následkom čoho vrazila pravou časťou riadidiel bicykla do otvorených dverí, v dôsledku čoho Z. W. spadla na vozovku a utrpela zranenia - zlomeninu panvy, otras mozgu, zlomeninu ľavej lakťovej kosti v oblasti lakťa s následným operačným riešením - fixácia, pomliaždenie mäkkých častí hlavy, tržnozmliaždenú ranu ľavého lakťa, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej troch mesiacov, pričom V. A. svojim konaním porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 24 ods. 1 a § 137 ods. 2 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 138 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určuje skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 3T/102/2021 zo dňa 17.4.2023 uznal obžalovaného V. A., nar. X.X.XXXX v R. V., trvale bytom B. XXXX/X, R. V., vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 9.9.2021 v čase o 14.55 hod. otvoril ľavé predné dvere na osobnom motorovom vozidle zn. Renault Megane, ev. č. LM 146 DS, ktoré bolo zaparkované v rade stojacich áut pri pravej krajnici cesty na ulici H. A. v R. V. na strane pri areáli Základnej školy V. Q., ulica H. A. X, pričom pri vystupovaní z vozidla sa nepresvedčil, či môže bezpečne otvoriť dvere vodiča, ktoré smerovali do stredu vozovky a ich otvorením vytvoril náhlu prekážku pre cyklistku Z. W., ktorá viedla bicykel uvedeným smerom a obchádzala rad stojacich áut pred školou vľavo, následkom čoho vrazila pravou časťou riadidiel bicykla do otvorených dverí, v dôsledku čoho Z. W. spadla na vozovku a utrpela zranenia - zlomeninu panvy, otras mozgu, zlomeninu ľavej lakt'ovej kosti v oblasti lakt'a s následným operačným riešením - fixácia, pomliaždenie mäkkých častí hlavy, tržnozmliaždenú ranu ľavého lakt'a, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu najmenej troch mesiacov, pričom V. A. svojim konaním porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), § 24 ods. 1 a § 137 ods. 2 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za spáchanie tohto trestného činu obžalovanému uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 138 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný V. A. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 30.6.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 30.6.2023, a to nasledovne:

Podľa názoru obhajoby, vzhľadom na okolnosti súdeného prípadu, mieru opatrnosti poškodenej a materiálny korektív, je vyhodnotenie konania obžalovaného pri dopravnej nehode dňa 9.9.2021 ako trestného činu neprimerane prísne.

Bezprostredne pred dopravnou nehodou bola vodičkou nemotorového jednostopového vozidla len poškodená a obžalovaný bol síce tiež účastníkom cestnej premávky, ale nie ako vodič, ale ako osoba sediaci na mieste vodiča v niekoľko minút odstavenom motorovom vozidle na pravej strane cesty pred základnou školou čakajúc na svojho maloletého vnuka žiaka školy.

Obžalovaný potom ani nemohol porušiť ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z., pretože nie je možné venovať sa plne vedeniu odstaveného vozidla. Obžalovaný pritom ani nemohol porušiť ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z., pretože nie je možné venovať sa plnene vedeniu odstaveného vozidla.

Pokiaľ ide o tvrdenie, že obžalovaný vytvoril pre poškodenú ako vodičku náhlu prekážku, tak tým, že vozidlo bolo odstavené na okraji cesty, tak prekážka v jazde, ktorú poškodená obchádzala, už vytvorená bola niekoľko minút pred dopravnou nehodou. Podľa výpovede svedkyne V. K. v prípravnom konaní dňa 14.10.2021, obžalovaný pootvoril predné dvere na strane vodiča možno do 20 cm a obžalovaný uvádzal, že ich pootvoril asi na 30 až 40 cm. Teda pri zohľadnení šírky motorového vozidla spolu so spätným zrkadlom na pravej strane vozidla, obžalovaný rozšíril šírku už vytvorenej prekážky, ktorú poškodená obchádzala, maximálne o 30 cm. Ak aj napriek uvedenému poškodená svojim nemotorovým vozidlom narazila do takto pootvorených dverí, tak vzhľadom na situáciu tiež postupovala neopatrne a nevenovala sa plne vedeniu vozidla, sledovaniu situácie v cestnej premávke (§ 4 ods. 2 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z.) a tiež rýchlosť jazdy neprispôsobila iným okolnostiam, ktoré možno predvídať (§ 15 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z.).

Pred miestom, kde došlo k dopravnej nehode, je umiestnená výstražná dopravná značka Deti (A15). Výstražné značky upozorňujú účastníkov cestnej premávky na miesto, kde môže hroziť nebezpečenstvo, ktoré je ťažko včas rozoznateľné aj pri dodržaní primeranej opatrnosti a preto poškodená pri obchádzaní motorových vozidiel stojacich na pravej strane cesty pred školou mala pri ich obchádzaní dbať na zvýšenú opatnosť.

Zároveň obžalovaný viditeľne sedel v motorovom vozidle na mieste vodiča, preto pri dôslednom sledovaní situácie v cestnej premávke bolo možné predvídať, že môže otvoriť dvere, pretože vystúpil z miesta vodiča na pravej strane vozidla, je pre umiestnenie volantu, rýchlostnej páky a ručnej brzdy značne obtiažne a pre niektoré osoby až nemožné.

Ak by potom poškodená dôsledne rešpektovala povinnosti vodiča a výstražné zvislé dopravné značenie umiestnené pred miestom dopravnej nehody, tak bola povinná zvoliť nepochybne väčší odstup od obchádzaného motorového vozidla obžalovaného a pokiaľ jej to prípadne pre úzkosť cesty neumožnilo oproti idúce motorové vozidlo, tak mala zastaviť.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a následne sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Podané odvolanie prokurátor zdôvodnil písomným podaním zo dňa 9.6.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 12.6.2023:

Prokuratúra namieta neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá obžalovanému. Nie je spornou otázkou, že obžalovaný sa daného skutku dopustil v súvislosti s výkonom činnosti vodiča, pri ktorej viedol motorové vozidlo. Aj keď v dobe skutku bolo motorové vozidlo odstavené, obžalovaný bol účastník cestnej premávky ako vodič motorového vozidla, a nie napr. ako chodec alebo cyklista. Je tu teda príčinná súvislosť medzi spáchaným skutkom a vzniknutým následkom, pričom ak by obžalovaný ako vodič nezastavil na mieste dopravnej nehody a nevystupoval by z auta, nebolo by k nej ani došlo. Mechanizmus spáchania skutku úplne zapadá do charakteristiky obžalovaného ako vodiča. Obžalovaný sa dopustil triviálnej nezodpovednosti (stačilo si overiť priestorové pomery za vozidlom a vedľa neho), čo ho vystihuje ako nezodpovedného vodiča. Presne tak, ako to vyplýva z evidenčnej karty vodiča. V tejto súvislosti poukazuje na správnu analýzu osoby obžalovaného z pohľadu priestupkov v doprave, ktorých sa dopustil, ktoré hodnotil Krajský súd v Žiline v uznesení, ktorým zrušil pôvodné uznesenie súdu o schválení zmiere. Odvolací súd jasne konštatoval, že vzhľadom k osobe obžalovaného nie sú splnené podmienky na uzavretie zmiere (priestupková minulosť skutkov spáchaných v doprave), kde hlavne početnosť priestupkov nedáva záruku, že postihy za ne mali na neho dostatočný výchovný vplyv. Práve vzhľadom k tejto skutočnosti je nutné chrániť ostatných členov spoločnosti pred páchatelom takéhoto typu a to aj uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

V neposlednom rade si je nutné všimnúť vzniknutý následok, ktorý vonkoncom nebol zanedbateľný. Vzhľadom k veku poškodenej je skutočne šťastím, že nedošlo k trvalým následkom na jej zdraví. Dovoľ si povedať, že závažnosť zranení poškodenej (zlomenina panvy a lakt'a) je plne porovnateľný so zranením v iných trestných veciach, kde mechanizmus vzniku zranenia bola štandardná dopravná nehoda, pretože zrážka idúcich vozidiel, či už motorových alebo nemotorových. Z tohto uhla pohľadu mal byť preto ukladaný obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Navrhuje, aby odvolací súd na základe podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, resp. tento doplnil o absentujúci výrok o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Obžalovaný a prokurátor sa navzájom k svojim odvolaniam písomne nevyjadřili.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom sa konalo za prítomnosti obhajcu obžalovaného a prokurátora. Pokiaľ sa aj obžalovaný na verejné zasadnutie nedostavil, boli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný bol riadne a včas upovedomený o termíne verejného zasadnutia a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti (§ 293 ods. 5 Tr. por.). Na verejné zasadnutie sa nedostavil, neúčast' na verejnom zasadnutí neospravedlnil a nežiadal o jeho odročenie na iný termín. Nebola zistená žiadna zákonná prekážka, ktorá by bránila vykonaniu verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného (§ 293 ods. 6 Tr. por.). Verejného zasadnutia sa zúčastnil obhajca obžalovaného. Prokurátor aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní a na jeho dôvodoch. V rámci konečného návrhu žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a následne nech sám krajský súd obžalovanému uloží totožný trest ako okresný súd a navyše aj trest zákazu činnosti vodiča.

Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného rovnako zotrval na odvolaní obžalovaného a na jeho písomných dôvodoch. Žiadal, aby z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a následne sám rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Obžalovaného nie je potrebné kriminalizovať. Obžalovaný nebol vodič, vodičkou bola cyklistka. Pôvodne síce obhajoba súhlasila so zmierním, bolo to však len z dôvodu, lebo nechceli traumatizovať poškodenú cyklistku. U obžalovaného nie sú dané dôvody na uloženie trestu zákazu činnosti vodiča. V čase, keď cyklistka spadla, obžalovaný sedel vo vozidle a vozidlo nevedol. Vo vzťahu k odvolaniu prokurátora preto toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia (obžalovaný a prokurátor) podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolania podané obžalovaným V. A. a prokurátorom boli podané oprávnenými osobami, proti výrokom rozsudku, proti ktorým sú prípustné (obžalovaný podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku a prokurátor len proti výroku o treste), v zákonom stanovenej lehote, pričom odvolanie prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol. Odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako čiastočne dôvodné, a to z dôvodov, ktoré uviedol obžalovaný, na podklade odvolania obžalovaného potom napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a následne sám postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. h/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia (odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že pred vyhlásením dokazovania za skončené obhajoba, ani obžaloba nemala návrhy na doplnenie dokazovania). Pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal v potrebnom rozsahu a zákonným spôsobom, okresný súd postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného V. A. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného V. A. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstatnej časti súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný V. A. založil odvolanie v podstatnej miere na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho podstatnými námietkami, námietkami obhajcu, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnú spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnú otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v

dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie podstatných odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu, majúcich podstatný význam z hľadiska rozhodovania o vine obžalovaného.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Skutočnosť, že obžalovaný V. A. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný V. A. a jeho obhajca rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a sponchyboval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného V. A. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný V. A. počas trestného konania popiera spáchanie skutku, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného, a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný V. A. spáchal žalovaný skutok prečinu ublíženia na zdraví. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný V. A. spáchal žalovaný skutok prečinu ublíženia na zdraví v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru. Aj keď obžalovaný v priebehu trestného konania spáchanie prečinu ublíženia na zdraví popiera, ohľadne preukázania viny obžalovaného aj krajský súd v podrobnostiach odkazuje na viaceré dôkazy, ktoré obžalovaného bez akýchkoľvek vážnejších pochybností usvedčujú zo spáchania žalovaného trestného činu a na ktoré v podrobnostiach poukázal a správne tieto vyhodnotil okresný súd tak jednotlivo ako aj v súhrne a vo vzájomných súvislostiach, postupujúc dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., na str. 8 až 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku a s ktorou argumentáciou sa odvolací krajský súd stotožňuje.

Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, krajský súd na tomto mieste považuje za nadbytočné opakovať správnu a vyčerpávajúcu argumentáciu súdu prvého stupňa na str. 8 až 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pri existencii podrobne a erudovane učineneho hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a na tomto mieste na túto v podrobnostiach odkazuje.

V danom prípade ani krajský súd nemá žiadne vážnejšie pochybnosti o tom, že cyklistka poškodená Z. W. v skutku popísané zranenia utrpela pri páde z bicykla v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, keď tento pri vystupovaní z vozidla porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 24 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. V zmysle tohto zákonného ustanovenia (aplikujúc ho na tento konkrétny prípad), otvárať dvere na vozidle, vystupovať z vozidla sa smie len vtedy, ak tým nie je ohrozená bezpečnosť iných účastníkov cestnej premávky. Poškodená cyklistka Z. W. v čase vystupovania obžalovaného z jeho osobného motorového vozidla bola účastníčkou cestnej premávky v zmysle zákonnej definície podľa § 2 ods. 2 písm. u) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (účastníkom cestnej premávky je osoba, ktorá sa priamo zúčastňuje cestnej premávky). Obžalovaný preukázateľne z vozidla vystupoval tak, že pred otvorením dverí a vystupovaním z vozidla sa dostatočne nepresvedčil, či takto môže učiť bez ohrozenia bezpečnosti iných účastníkov cestnej premávky, v dôsledku čoho došlo k pádu okolo idúcej cyklistky poškodenej Z. W. z bicykla a spôsobenie jej zraní. Obžalovaný dvere vozidla otvoril v čase, keď už poškodená jazdiaca na bicykli nemala možnosť náležite reagovať na takto novo vzniknutú situáciu v cestnej premávke, náhle a neočakávane a pre poškodenú cyklistku tak vytvoril náhlu prekážku v cestnej premávke. Uvedené nesporne vyplýva tak z výpovede svedkyne poškodenej Z. W., ako aj z výpovede nestrannej priamej svedkyne V. K. (bez vzťahu k obžalovanému či poškodenej), ktorá v čase skutku jazdila za poškodenou a ako na tieto v podrobnostiach poukázal okresný súd na str. 9 odôvodnenia napadnutého rozsudku (...otvorili sa dvere hneď bol náraz..., ...od otvorenia dverí do nárazu, to boli sekundy..., ...bola to ozaj len sekunda, pamätala si už len dvere a jej pád...). Okresný súd zároveň správne vyhodnotil, že u poškodenej nebolo počas jazdy na bicykli bezprostredne pred vznikom dopravnej nehody zistené žiadne porušenie povinností účastníka cestnej premávky, resp. správania, ktorým by bola zavinila, či spoluzavinila dopravnú nehodu, pád z bicykla a jej zranenia, správne argumentujúc a správne reagujúc na obhajobu obžalovaného na str. 8 až 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Z vykonaného dokazovania (osobitne z výpovede nestrannej priamej svedkyne V. K.) nebolo u poškodenej cyklistky zistené žiadne porušenie povinností účastníka cestnej premávky, ani nedodržanie dostatočného bočného odstupu od vozidiel stojacich v rade za sebou pri okraji cesty, vrátane vozidla obžalovaného (v tejto súvislosti je potrebné tiež dať do osobitnej pozornosti, že keď obžalovaný náhle a nečakane otvoril dvere na strane vodiča na svojom osobnom motorovom vozidle, poškodená tieto zachytila riadidlami bicykla, teda nedošlo k ničomu takému, že poškodená by bola do týchto dverí narazila napr. predným kolesom). Poškodená v čase vzniku dopravnej nehody jazdila vo svojom jazdnom pruhu, nemala dôvod a bolo by aj v rozpore s pravidlami cestnej premávky, aby jazdila v protismernom jazdnom pruhu. Poškodenej nemožno vyčítať ani to, že by sa nebola dostatočne venovala situácii v cestnej premávke. Poškodená nemala možnosť vopred reagovať na to, že obžalovaný otvoril dvere na vozidle a vyhnúť sa ich zachyteniu riadidlami bicykla, nakoľko obžalovaný vo vzťahu k jazdiacej cyklistke poškodenej Z. W. dvere otvoril náhle, nečakane, vytvoril jej náhlu prekážku, keď táto sa v tom momente nachádzala niekde na úrovni zadných dverí auta, ako to vyplynulo z výpovede svedkyne V. K.. Od poškodenej pritom nemožno požadovať, aby jazdila tak, že by mala hypoteticky predpokladať možné okamžité otvorenie dverí na ktoromkoľvek z vozidiel odstavených v rade pri okraji cesty. Je to práve naopak povinnosť osoby vystupujúcej z vozidla a vyplývajúca jej z už vyššie citovaného ustanovenia § 24 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, vystupovať z vozidla len vtedy, ak tým nie je ohrozená bezpečnosť iných účastníkov cestnej premávky. Podľa § 2 ods. 2 písm. o) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, neohrozením sa rozumie povinnosť účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby inému účastníkovi cestnej premávky nevzniklo nijaké nebezpečenstvo. Poškodená neporušila ani žiadnu povinnosť účastníka cestnej premávky v súvislosti s dopravnou značkou Deti, ktorá bola umiestnená na danej vozovke, v blízkosti školy. Táto dopravná značka upozorňuje jedine na povinnosť dbať na zvýšenú opatrnosť vo vzťahu k zvýšenému pohybu detí, logicky na danom mieste v blízkosti školy.

Aj keď okresný súd na základe správneho vyhodnotenia dôkazov zákonným spôsobom vykonaných na hlavnom pojednávaní, dospel k správnym skutkovým zisteniam, pochybil (a v tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného), keď v závere skutku uvádza, že obžalovaný svojim konaním porušil aj ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Podľa tohto zákonného ustanovenia, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a

sledovať situáciu v cestnej premávke. Obžalovaný, v dobe skutku sediaci v odstavenom vozidle na sedadle vodiča, nebol vodičom v zmysle zákonnej definície podľa § 2 ods. 2 písm. v) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (vodičom je osoba, ktorá vedie vozidlo alebo osoba, ktorá vykonáva dohľad nad vozidlom, ktoré na jazdu využíva automatizovaný systém riadenia). Vzhľadom na uvedené zistenie odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, a to pokiaľ ide o vinu obžalovaného, totožne s okresným súdom, avšak oproti rozsudku súdu prvého stupňa v skutku vypustil nesprávne uvedenie porušenia povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke obžalovaným.

Totožne s okresným súdom aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. h) Tr. zák., a to z dôvodov, na ktoré správne v odôvodnení rozsudku poukázal súd prvého stupňa na str. 11. V priamej príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného a porušením v skutku citovanej povinnosti podľa § 24 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, obžalovaný spôsobil poškodenej v skutku uvádzané zranenia, pričom sa u poškodenej Z. W. jednalo o spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví v zmysle zákonnej definície podľa § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Tr. zák. (porucha zdravia trvajúca dlhší čas). Uvedené možno vyvodiť z lekárskeho posudku vypracovaného ohľadne zranení poškodenej v tomto trestnom konaní V. C. R., znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia. Znalec u poškodenej stanovil dobu PN, liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 3 mesiace. Znalec v znaleckom posudku tiež špecifikoval liečenie, ktoré poškodená absolvovala a v čom bola obmedzená v obvyklom spôsobe života. Ani krajský súd nemá žiadne pochybnosti o správnosti záverov tohto znaleckého posudku a tieto neboli v tomto trestnom konaní ani žiadnym relevantným spôsobom spochybnené. Obžalovaný trestný čin spáchal z vedomej nebanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zák. Osoba, ktorá otvára dvere vozidla a vystupuje z neho bez toho, aby sa dostatočne presvedčila, či tak môže urobiť bez ohrozenia iného účastníka cestnej premávky, si musí byť vedomá, že takýmto jej správaním môže dôjsť ku kolízii s iným účastníkom cestnej premávky (k dopravnej nehode) aj s prípadnými následkami na zdraví tohto iného účastníka cestnej premávky (pri náhlom otvorení dverí je obvyklým pád osoby na vozovku, v dôsledku kolízie s otvárajúcimi sa dverami a aj vznik zranení pádom na vozovku, vzhľadom na povahu povrchu vozovky, pričom intenzita pádu je zosilnená v dôsledku nárazu iného účastníka cestnej premávky do dverí ako pevnej prekážky). V danom prípade je tiež plne na mieste spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 157 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s odkazom na § 138 písm. h) Tr. zák., nakoľko sa tu jedná o porušenie dôležitej povinnosti uloženú páchatelovi podľa zákona. Porušenie povinnosti osoby vystupujúcej z vozidla, a to vystupovať z vozidla len vtedy, ak tým nie je ohrozená bezpečnosť iných účastníkov cestnej premávky, má povahu dôležitej povinnosti, nakoľko porušením tejto povinnosti obvykle (vo všeobecnosti) dochádza k vážnym následkom na zdraví (ako tomu bolo v tomto prípade), ba až na živote. Pokiaľ ide o cyklistu určitou rýchlosťou na bicykli a náhle a nečakane narazí do otvárajúcich sa dverí na vozidle ako do pevnej prekážky, dochádza k pádu na vozovku a vzhľadom na povahu vozovky (tvrdý, pevný materiál, z ktorého vozovka je), aj k vážnym zraneniam cyklistu, ba až k novej smrti pri páde na takýto povrch.

Nakoľko odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine, automaticky tento musel zrušiť aj vo výroku o treste. Po opätovnom uznaní obžalovaného vinným, následne odvolací súd rozhodol o uložení trestu obžalovanému. V tomto smere už okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a odvolací súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z týchto dôkazov vykonaných už pred okresným súdom a z nich správne už okresným súdom zistených skutočností, rozhodných pre ukládanie trestu obžalovanému. Odvolací súd ohľadne ukládania trestu obžalovanému dokazovanie doplnil zabezpečením a oboznámením na verejnom zasadnutí aktuálneho odpisu z registra trestov na obžalovaného, v ktorom nenastali žiadne zmeny oproti rozhodovaniu v čase pred okresným súdom. Pri určovaní trestu obžalovanému odvolací súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. a osobitne prihliadol podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Nakoľko odvolanie podal iba obžalovaný, nie je možné uložiť mu trest prísnejší, ako mu uložil okresný súd. Odvolací súd totožne z dôvodov uvádzaných okresným súdom na str. 13 odôvodnenia napadnutého rozsudku, obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák. U obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1 : 0, teda pri prevahe poľahčujúcich okolností, sa obžalovanému trest ukladá

za zníženej hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody o 1/3, teda na 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov. Z dôvodov podrobne uvedených na str. 13 odôvodnenia rozsudku okresného súdu, je u obžalovaného zodpovedajúce stavu veci a zákonu ukladať trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. U obžalovaného vzhľadom na jeho osobu, najmä s prihliadnutím na jeho život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, na okolnosti prípadu, sú podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. splnené zákonné podmienky na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody. Na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného teda nie je nutné pôsobiť ukladaním nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovaný má síce v odpise z registra trestov dva záznamy, ale jedná sa o odsúdenia z dávnej minulosti (roky 1992 a 2002), pričom obidve odsúdenia má zahladené a dlhé roky po poslednom výkone trestu sa nedopustil žiadnej ďalšej trestnej činnosti, až tejto aktuálne súdnej trestnej činnosti spáchanej z nebanlivosti. U obžalovaného nebolo zistené ani spáchanie závažnejších priestupkov na úseku dopravy, nikdy doposiaľ mu nebol uložený zákaz činnosti v súvislosti so spáchaním priestupku na úseku dopravy. Vzhľadom na početnosť priestupkov na úseku dopravy, ako na tieto poukázal už okresný súd, ako aj s prihliadnutím na spôsobený následok v podobe ťažkej ujmy na zdraví, odvolací súd sa stotožňuje s uložením skúšobnej doby obžalovanému nie na úplne dolnej hranici 1 rok, ale na 18 (osemnaásť) mesiacov. Takto obžalovanému uložený trest aj krajský súd považuje za trest, ktorý u obžalovaného povedie k naplneniu účelu trestu, spĺňa požiadavky individuálnej a generálnej prevencie a je aj objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti. Na ďalšie správanie obžalovaného je nutné pôsobiť hrozbou výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmieneného odsúdenia a takto ho ďalej primäť k vedeniu riadneho života, najmä s prihliadnutím na doposiaľ spáchané početné priestupky na úseku dopravy. Z tohto dôvodu by si u obžalovaného dostatočne nesplnil svoj účel peňažný trest alebo trest povinnej práce, pričom osobitne je tiež potrebné zohľadniť následok spôsobený trestným činom, a to ťažká ujma na zdraví.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že u obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá (§ 60 ods. 1 Tr. zák.). Obžalovaný sa trestnej činnosti nedopustil v súvislosti s výkonom činnosti vodiča. Ako už bolo vyššie uvedené, podľa § 2 ods. 2 písm. v) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, vodičom je osoba, ktorá vedie vozidlo. Obžalovaný v čase skutku už vozidlo nevedol, otváral dvere na odstavenom vozidle. Súčasne povinnosť podľa § 24 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktorú obžalovaný porušil a v dôsledku porušenia ktorej došlo k vzniku ťažkej ujmy na zdraví u poškodenej, teda otvárať dvere na vozidle a vystupovať z vozidla len vtedy, keď tým nie je ohrozená bezpečnosť iných účastníkov cestnej premávky, je určená ktorejkoľvek osobe, ktorá vystupuje z vozidla. Súčasne uvedené nijak nesúvisí s vedením vozidla. Ani odvolací súd preto obžalovanému neukladal trest zákazu činnosti vodiča a v tomto smere odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Odvolací súd nezistil splnenie zákonných podmienok podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. na tento prípad (tzv. materiálny korektív). Podľa tohto zákonného ustanovenia, nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. Aplikujúc tieto kritériá na daný prípad, nemožno konštatovať, že závažnosť tohto obžalovaným spáchaného činu by bola nepatrná. Obžalovaný svojim konaním z vedomej nebanlivosti inému účastníkovi cestnej premávky spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Obžalovaný vystupoval z vozidla a otváral na ňom dvere za situácie, že sa riadne nepresvedčil, či tak môže urobiť bez ohrozenia iného účastníka cestnej premávky, pričom si musel byť vedomý, že v dôsledku takéhoto nekontrolovaného otvárania dverí, môže dôjsť k nárazu iného účastníka cestnej premávky do dverí, jeho pádu na zem a vzhľadom na povrch cesty aj k jeho vážnemu zraneniu (ako sa tak stalo v danom prípade).

V ostatnom krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.